

Spørgsmål E:

ad § 14, stk. 6. Hvilke tanker har ministeren gjort sig vedrørende den nærmere udformning af de heri nævnte regler?

Svar:

Af de skriftlige spørgsmål har nr. 16, 17, 18, 19, 20 og 21 drejet sig om branchesikkerhedsrådene og de dertil knyttede konsulenter.

Det må erkendes, at lovreglerne er meget åbne, og at der ikke på forhånd er lagt meget bestemte planer for deres udfyldning og anvendelse i praksis.

Dette skyldes, at det netop er meningen, at disse råd skal dannes af brancherne, dvs. arbejdsmarkedets parter inden for de forskellige grene af erhvervslivet. Det er erhvervsorganisationernes initiativ og behov der skal tilgodeses som et sidestykke til det offentlige arbejdstilsyn. Det offentliges rolle bliver derfor at koordinere og støtte disse initiativer gennem arbejdsrådet, men det ville være imod ideen at lægge dem i for faste rammer.

Spørgsmål F:

ad § 17. Udvalget udbeder sig en drøftelse af denne bestemmelse.

Svar:

§ 17 handler om arbejdsgiverens pligt til at orientere de ansatte om ulykkes- og sygdomsfarer og give dem oplæring og instruktion i at udføre arbejdet på farefri måde. Bestemmelsen rummer ikke væsentligt nyt i forhold til hidtidig lovgivning og praksis bortset fra en vis redaktionel stramning.

Baggrunden for spørgsmålet er — efter drøftelserne på Marienborg at dømme — ængstelse for, at byrden bliver for stor for arbejdsgiverne. Hertil bemærkes, at der ikke har været indvendinger fra arbejdsgiverrepræsentanterne i arbejdsrådet.

Pligten for arbejdsgiverne har sit sidestykke i pligten ifølge § 26 og § 28 til aktiv medvirken i arbejdet for sikkerhed og sundhed fra arbejdsledernes og de ansattes side.

Spørgsmål G:

ad § 40. Udvalget udbeder sig en drøftelse om de regler, ministeren kan fastsætte i henhold til denne bestemmelse.

Svar:

Svar:

§ 40 drejer sig om bemyndigelse for arbejdsministeren til — hvor hensynet til arbejdernes sikkerhed og sundhed kræver det — at kræve planlægning af arbejdsgang, arbejdsprocesser og -metoder og eventuelt at kræve planerne forelagt for arbejdstilsynet til forhåndsgodkendelse eller -udtalelse.

Tilsvarende bemyndigelser findes i § 44 vedrørende arbejdsstedets indretning (byggesager) og § 46 om tekniske hjælpemidler.

I svarene på spørgsmål 43 og spørgsmål 46 er der givet udførlig redegørelse for de anvendte begreber, eksempler på reglernes anvendelse og virkning.

Med disse regler tilsigtes at skabe mulighed for at tvinge virksomhederne til at indarbejde hensyn til de ansatte på det tidligst mulige tidspunkt.

Reglerne skal ses i sammenhæng med § 9, stk. 4, om sikkerhedsudvalgenes deltagelse i planlægning og § 33 om ansvar for planlæggere og projekterende.

Arbejdstilsynet stiller store forhåbninger til den forebyggende effekt af forhåndsgodkendelser, men det er også et område, der kan give arbejdstilsynet betydeligt merarbejde og stille krav om stor sagkundskab.

Frygt for, at det bliver tyngende og forsinkende for virksomhederne, og for unødigt administration er ikke berettiget, da arbejdsmiljørådet skal medvirke ved udfyldning og bevillingsmyndighederne skal bevilge de nødvendige ressourcer.

Spørgsmål H:

ad § 59, stk. 4. Hvad agter ministeren at gøre for at sikre de unge inden for landbruget?

Svar:

Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at det navnlig inden for landbrug, skovbrug og gartneri vil kunne være aktuelt at fastsætte regler, der giver børn under 15 år adgang til lettere erhvervsmæssigt arbejde, der ikke kan betegnes som hjælpearbejde. Som eksempler på sådant arbejde er nævnt,